Quelle: http://manuscripta.at/?ID=496
Copyright: Klosterneuburg, Augustiner-Chorherrenstift

Inde est q̃ siquis sup̃ ignem terrã locare laboret. ꝑa alterutrius pondero
sitate ꝯ igne sursum leuitas subuehit ꝯ terrã deorsũ gũitas sidit. Simili
ꝗ de sub aq̃ ut terra. inuento meatu sua ponderositate aer explodit̃ur ꝗ
ad igne usq; ꝛtendens sub ipso retinetur. ꝯ aq̃ sup aerem ut igne posita ꝑa
simili ponderositate iusum uersus usq; ad tram liquit̃ ibiq; retenta super
ipãm locat̃. fugit enĩ unũquodq; quicquid in gne suo dissimilitudine ase
duũsum ẽ. Accedit ũ ad id qd q̃licumq; similitudine s̃ ꝛforme ẽ ꝯ econũso
q̃liter cumq; ꝛforme ẽ quod accedit. vñ subdit ꝯ q̃ appetit aliud eo ipo q̃
appetit ostendit ipsum ee naturaliter tale. aliq̃ supi dũsa ꝯ similitudinũ spe
quale ẽ. Hoc ipsum illud indet aliud q̃ appetit. Sufficiunt igitur.

Sufficiunt g̃ que premisimus. Aprudente ũ rõnis inter pte siu unũ qsq; aptabit̃ arguũtis. Qvestio uero huius modi ẽ. ea que sunt. bona st̃. Tenet. ꝗ. commynis sententia doctoꝝ omne quod ẽ. ad bonum tendẽ.

Regulas siue tmnos quib̃ ea que sequuntur efficiat̃ huc usq; p
posuit. Quib̃ quõ ꝯ ꝓpositam ebdomadem indubitationẽ ad
ducere ꝯ qd de illa sentit se posse ꝛfirmare ñ dubitat. ait.
Sufficiunt g̃ ad ea que sequunt̃ efficienda. hec g̃ pmisimus. Qve
tamen quib̃ sequutur demonstrationis siue iuñctis siue ꝛclusib;
possint aptari. ego ꝓ illos quoꝝ petulantia mich̃ patit̃ ee con
uincti studens obscuritatib; breuitatis minime notauj ut
dicẽm hoc ut illud ex hui ut illi regule rõne ꝛstare. Aprudente ũ inter pte rõnis. q. s. ex ipsis inuentis ꝯ forma rõnati
onis locos ipsos rõnales aquib; hec sunt deducta prudenter ad
uertit. unũquodq; p̃dictoꝝ suis aptabit̃ argtis. i. ad quã earũ
que p̃dicte s̃ ꝛtr illud ut illud pineat ad signabit̃. Questio ꝟ. De
monstratur quod ea que sunt in eo q̃ s̃ bona st̃. cũ ñ sunt suba
lia bona. ꝑus quert̃ ea que sunt an bona sunt an ñ. Que q̃o ut
ñ ꝛficto nomine ꝗ sola pter rationis ũitatem forma q̃liter asophis
tis fieri solet. q̃o indeat̃. ex ut̃usq; partis sue p ut indet̃ fir
mantis eam in dubitationẽ ad duc̃. ꝯ pmũ pbat illã partem
q̃ dr ea que sunt bona st̃. de inde illã q̃ dr ea q̃ sunt. bona ñ
sunt. ꝯ sic occasione soluende questionis isti occultũ ꝓposite
ebdomad sensum q̃liter a sapiente percipi possit exponit. Ostẽ
dit enim ñ modo ea ee bona q̃ sunt. uerũ ꝯ q̃liter bona s̃ostẽ
dit. Inq̃ ñ ee quidẽ subalia bona. ꝯ tm in eo q̃ sunt. ee bona
diffinit. dit g̃. Questio ũ ebdomadis. hui modi ẽ. i. p hanc
questionẽ ꝯ aliã ꝯ his q̃ nõ dicent̃ argtis in ambiguitatẽ addu
cit̃ quod dico ea que sunt. i. que subsistunt qd sic intelligẽdꝫ
ex sequentib̃ patet. bona sunt. certũ ẽ enĩ ꝯ hoc tenet omnis
sententia. ñ quidẽ omnũ s̃; omnũ doctoꝝ indet omne qd ẽ ad pri
mum simũq; bonum tendẽ q̃ius enĩ aliter. ꝯ aliter alioꝝ ꝯ alioꝝ.